

תת"ע 1852/12/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד גררד אלי גדיש, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 1852-12-19 מדינת ישראל נ' גררד אלי גדיש
בפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
גררד אלי גדיש - הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. כנגד הנאשם נרשם דו"ח מסוג ברירת משפט בגין נסיעה משמאל לקו הפרדה רצוף עבירה לפי תקנה 36 (ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט, כפר באשמה וביום 27/1/20 נשמעו ההוכחות בתיק.

2. הנאשם צולם על ידי עד התביעה (להלן: "השוטר") במצלמת סטילס כאשר השוטר עומד על גשר מוזס (גשר השלום בתל אביב) צופה לעבר התנועה שעל כביש איילון מכיוון צפון לדרום.

3. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת בקשר לעובדות המקרה.

מוסכם כי הנאשם אכן רכב על השול השמאלי מעבר לקו הפרדה.

המחלוקת העומדת להכרעתי הנה טענת הנאשם, לפיה בעת האירוע רכב על הנתיב השמאלי, לפתע נדלקה נורת אזהרה המתריעה על בעיית לחץ אוויר בגלגלים, מאחר ומדובר ברכב דו גלגלי, במקרה של נקר חשש הנאשם לאבד שליטה וליפול ולכן מדובר היה מבחינתו בסכנת חיים, ועל כן ירד אל השול השמאלי, האט את מהירות נסיעתו הבחין שיש אוויר בגלגלים ולכן המשיך עד המחלף הבא, לה גרואדיה, שם יצא נכנס לתחנת דלק וניפח את הצמיגים.

דין והכרעה:

עמוד 1

4. לאחר ששמעתי את הצדדים, הזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, קרי, אם אקבל את גרסת הנאשם לפחות באופן כי גרסתו מסתברת בנסיבות העניין, הרי שהירידה לשול הייתה בעקבות הצורך להצלת חייו לפיכך חוסה בהגנת הצורך ובמקרה כזה יש לזכות את הנאשם.

5. דברי השוטר שנרשמו בת/1 הנם כי הנאשם לא נעצר, המשיך בנסיעה רצופה ואינו נראה במצוקה המצריכה נסיעה על השול, טרם לכן כותב השוטר בת/1 כי הבחין בעבירה דרך עדשת המצלמה, לא מציין האם הנסיעה הייתה איטית או מהירה אלא כותב 'רצופה', ומאחר ומדובר במצלמת סטילס הרי שלא ניתן להתרשם ממהירות או זמן הנסיעה על השול.

לפיכך על בסיס האמור לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם שכן נראה שקשה יהיה להבחין האם הנאשם היה במצוקה ממרחק רב ומהזווית ממנה צולמה התמונה.

6. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר על ידי הנאשם בעמ' 3 שורה 17-20

"ש. אם הייתי מצליח לשכנע אותך שנסעתי בצד שמאל של השוליים כי הייתי במצוקה, יכולת לוותר לי על הדוח.

ת. במידה ואנו עוצרים רכב והנהג מראה לי שיש תקלה ברכב זה משהו אחר. אך זה לא המצב שאצלך ראיתי.

ש. אתה לא עצרת אותי. היתה לי תקלה באותו היום.

ת. נכון. לא עצרתי אותך. האכיפה נעשתה באמצעות מצלמת סטילס.

דהיינו, לו היה הנאשם נעצר על אתר, ומראה לשוטר את נורת האזהרה שנדלקה, לדברי השוטר זה משהו אחר.

7. בסיכומי התביעה נטען כי הנאשם לא הציג אישור שהיה בתחנת דלק, אינני מקבל טענה זו, לדידי העובדה כי האכיפה נעשתה מרחוק וכי מדובר בתקלה רגעית שלא ניתן לתעדה אלא אם הנאשם היה נעצר על אתר, או אז יכול היה להציג את הבעיה ובכך היה מסתיים העניין, במקרה זה, באופן נקודתי בלבד, נפגעה הגנת הנאשם, באשר ליכולתו להציג את גרסתו על אתר.

8. יש לסייג את הדברים באופן שלא כל אכיפה ממרחק בעזרת צילום יש בה כדי לפגוע בהגנת נאשם, מדובר במקרה פרטני שקשור בהיות הרכב רכב דו גלגלי שאינו יכול להמשיך נסיעה במקרה של נקר ועליו להגיב מידית למצב בן היה מצוי.

9. כן יש לציין כי הנאשם הותיר בי רושם אמין, עדותו הייתה עקבית ומתקבלת על הדעת, הנאשם לא הכחיש את

עובדות המקרה אלא טען את אשר התרחש מנקודת מבטו וכאמור, העובדה שלא יכול היה להציג את גרסתו על אתר צריכה לפעול לטובתו.

10. לאור האמור, אני קובע כי עומדת לנאשם הגנת צורך כאמור בסעיף 34 יא לחוק עונשין:
"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא היתה לו דרך אחרת אלא לעשותו."

11. לאור כל האמור מצאתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, במעמד הצדדים